

چه کسی راه انشعاب را در پیش گرفته است ؟

در روزهای اخیر و در مراسم‌هایی که به مناسبت روز کومه‌له و در سی‌امین سالگرد اعلام فعالیت علنی کومه‌له، از جانب تشکیلات خارج از کشور حزب کمونیست ایران، در بعضی از پایتخت‌ها و شهرهای اروپا برگزار شده است سخنرانی‌هایی توسط اعضای از کمیته مرکزی سازمان کردستان حزب کمونیست ایران به عمل آمده و در اغلب آنها به عنوان یک مسأله مهم به بحث پیرامون اختلافات درون این حزب پرداخته، رفقای فراکسیون فعالیت بنام کومه‌له را همچون گذشته مورد اتهامات بی اساس قرار داده‌اند.

در همه این گفتارها نکات مشترکی وجود دارد که توسط دستگاه رهبری حزب کمونیست ایران برنامه ریزی شده است. این مشترکات در آشکارترین حالت در سخنرانی شهر استکهلم بیان شده و در سایر شهرها و در اردوگاه زرگویز سازمان کردستان حزب کمونیست ایران نیز بنحوی تکرار شده است. از جمله نکات برجسته‌ی این سخنرانی‌ها که فراکسیون را مدّ نظر داشته‌اند میتوان به موارد زیر اشاره نمود:

- ۱- مخالفین (منظور فراکسیون است) از همه امکانات برای فعالیت تشکیلاتی برخوردار بوده‌اند.
 - ۲- آنها (فراکسیون) بعد از کنگره ۱۳ کومه‌له به اقداماتی دست زده و از خط قرمز عبور کرده‌اند.
 - ۳- مخالفین دست به اقدامات پنهانی زده‌اند.
 - ۴- آنها انشعاب کرده‌اند و این امر تشکیلات را تقویت میکند.
- لازم میدانیم مواضع و نظرات خود را در موارد فوق بگونه‌ای مختصر به اطلاع عموم برسانیم:

۱- این ادعا که اعضای فراکسیون از همه امکانات برای فعالیت تشکیلاتی برخوردار بوده‌اند مطلقاً با حقیقت انطباق ندارد. ما بارها از راههای تشکیلاتی آمادگی خود را برای بعهده گرفتن وظایف براساس توانائی و تجاربی که داریم اعلام کرده‌ایم، اما رهبری تشکیلات هر بارو به بهانه‌ای از دادن پاسخ روشن به تقاضای ما طفره رفته است. در واقع سیاست رهبری حزب براساس حذف مخالفین بوده است و در این راه از هیچگونه اعمال فشار به رفقای ما چه در اردوگاه زرگویز و چه در کشورهای مختلف کوتاهی نکرده و هر از چندگاهی دست به اقداماتی بر علیه رفقای ما، از بی حرمتی و هتاکی به انسانهایی که دهها سال و به اعتباری همه زندگی‌شان را در راه به ثمر رسانیدن اهداف کومه‌له صرف کرده‌اند گرفته، تا اخراج همراه با تهدید و حتی اعمال زور در اشکال فیزیکی آن و ارباب اعضا و هواداران کومه‌له، دست زده‌اند. اینها در سنتهای رایج کومه‌له بی سابقه بوده‌اند.

حداقل انتظاری که از رهبری حزب کمونیست ایران و سازمان کردستان آن میرود این است که همه اسناد موجود در این رابطه را در اختیار عموم قرار دهد، برای مردم توضیح دهد کی و عملاً در کجا و مطابق کدام سند حاضر بوده‌است رفقای ما را سازماندهی کند و مسئولیتی به آنان بسپارد؟ کی و طبق کدام سند رفیق یا رفقای از فراکسیون را در چند ماهی که از برگزاری کنگره ۱۳ کومه‌له سپری شده به کار دعوت کرده است.

۲- سخنران مراسم روز کومه‌له در استکهلم اظهار داشته است که گویا مخالفین درون تشکیلات با اقداماتی که انجام داده‌اند از "خط قرمز" عبور کرده‌اند. مثل همیشه ایشان در ذهن خود خط قرمزی دلبخواهی ترسیم کرده و مارا به عبور از آن متهم میکند!! ایشان هیچ توضیحی در مورد مشخصات خط قرمزش ارائه نمیدهد.

از نظر ما، آری، خط قرمزی وجود دارد. هرکس در شرایط امروز، کومه‌له و حرکت چپ و سوسیالیستی در کردستان و ایران را تضعیف کند، هرکس با اتخاذ روشهای نادرست و سکتاریستی بخواهد حاصل دهها سال مبارزه و فعالیت مارا هتک کند و شرایطی فراهم آورد که در آن به جای بحث و جدل پیرامون چه باید کردها و پاسخگوئی‌ها به معضلات کنونی مبارزه‌ای که در جریان است، قلمها و دهان-های تشکیلاتی در جهت بدنام کردنها و لاجرم تضعیف سرمایه‌های زنده جریان ما را بکار اندازد، چه بخواهد و چه نخواهد، آب به آسیاب دشمنان آزادی و انسانیت میریزد. آری اینست آن خط قرمزی که نتیجه‌اش جز تضعیف کومه‌له و جناح چپ جامعه ثمر دیگری نخواهد داشت. با وجود همه اینها ما آماده‌ایم در یک رویارویی متمدنانه و سیاسی در انظار عموم و از طریق تلویزیون به دفاع از نظرات خود بپردازیم و نقد صریح خود را از سیاستها و عملکرد رهبری حکا به مردم مبارز کردستان و ایران توضیح دهیم. شما هم این کار را قبول کنید تا سره از ناسره برای مردم روشن شود. بگذارید در یک نشست رو در رو اما هم‌مطراز، رو به مردم به گفتگو و جدل بنشینیم تا معلوم شود که خط قرمز به چه معنا است و چه کسانی آنرا به میل خود و در فضای تنگ منافع سکتی خویش هر روز و هر ساعت در جایی و به شکلی رسم میکنند.

۳- اکثر سخنرانان مراسم‌های روز کومه‌له به شکلی غیر معمول و با حالتی هیستریک، در مذمت کار به شیوه پنهانی فریاد بر می‌آورند!! ما باز هم از روی ناچاری تنها به ذکر چند نمونه از فعالیت‌های "غیر پنهانی" که از جانب اعضای از کمیته مرکزی حکا و سازمان کردستان آن و بعضاً از سوی یکی از خود سخنرانان انجام شده است، می‌پردازیم و می‌برسیم :

الف - چه کسی و به چه نحوی صدای شمس‌الله شیروانه را آنوقت که پیشمرگ کومه‌له بود مخفیانه ضبط کرده و بعداً از "مدرک" بدست آمده برای اخراج او استفاده کرد؟! خیلی‌ها میدانند که این ماجرا با دخالت و نظارت حد اقل سه تن از اعضای کمیته مرکزی صورت پذیرفت. یادآور میشویم زمانی که این "مدرک" به ما ارائه شد، بلافاصله اعتراضمان را چه کتبی و چه شفاهی به کمیته مرکزی وقت ارائه دادیم و این روش را محکوم کردیم .

ب - آنگاه که یکی از اعضای کمیته مرکزی که خود از سخنرانان مراسم روز کومه‌له هم هست، نامه‌ی الکترونیکی یکی از اعضای فراقسیون را مخفیانه بدست آورده و بدون اطلاع نویسنده آن، نامه را بعنوان "مدرک" ضمیمه نوشته‌ی خود کرده و آنرا انتشار علنی میدهد، آیا از این کار پنهانی‌تر و مجرمانه‌تر در درون یک حزب مدعی سوسیالیسم میتوان پیدا کرد؟ اگر این حزب مدعی مخالفت با "کار پنهانی" است، آیا نباید عمل این شخص را نه تنها تقبیح کند بلکه آنرا جرم به حساب آورد؟ متأسفانه شخص مزبور نمیداند که این کار او حتی در کشوری که کارت تابعیت آنرا نیز در جیب دارد قانوناً جرم است (البته ما تنها به منظور حفظ حرمت کومه‌له از دست زدن به اقدامات قانونی خودداری کرده‌ایم). شاید او خواسته است بگوید که به اسناد درونی فراقسیون دسترسی دارد و از این طریق "افتخاری" برای خود کسب کند!

ج - کدام طرف برای "بوئیدن دهان" رفقای تشکیلاتی در اردوگاه زرگویز، افرادی را مأمور کرده است؟ تفتیش عقاید و روشهای تعقیب و مراقبت را کدام طرف براه انداخته است؟ کدام طرف در یکی از جلسات تشکیلاتی "با کمال افتخار" اعلام کرد که به "اطلاعات درون فراکسیون" دسترسی دارد؟ آیا پرنسیب‌های کمونیستی ادعائی شما اینست؟!

۴- در سخنرانی‌های مزبور آنچنان مسرورانه از قطعی بودن انشعابی دیگر در صفوف کومه‌له سخن می‌گویند که هر انسان دلسوزی را به تعجب و امیدارد و از خود میپرسد که این همه شغف و شادی برای چیست؟ آنها، آشکارا از این امر خوشحالند که تعداد دیگری از کادرها و پیشمرگان کومه‌له از حزب کمونیست جدا شوند. هر دیدهی حقیقت بینی میتواند به آسانی از اعمال تاکنونی این حزب متوجه شود که رهبری حزب انشعاب را به نفع خود ارزیابی میکند و بنا براین با انواع ترفندها در جستجوی راهی برای خلاص شدن هرچه سریعتر از "مشکل" فراکسیون است. آنها حتی ادعا میکنند که حزبشان با اینگونه انشعابات قویتر میشود!! سؤال اینست که این چگونه حزبی است که هراز چندگاهی انشعابی در آن صورت بگیرد، از آن قویتر سربر می‌آورد؟! این چگونه منطقی است، حزبی که هرچه کوچکتر می‌گردد قویتر میشود؟!

در آستانه‌ی سی‌امین سال فعالیت علنی کومه‌له این چه مژده‌ی مسرت بخشی (!) است که رهبران حکا به مردم مبارز کردستان میدهند؟ آیا آنان فکر میکنند که مردم مبارز اما به تنگ آمده از وجود رژیم دیکتاتوری و خفقان جمهوری اسلامی، از شنیدن این خبر خوشحال میشوند؟

اما سؤال اساسی اینست که کدامین جریانات در جامعه ایران و کردستان از این همه انشعاب و جدا شدن‌ها سود می‌برند؟ مردم کردستان؟ مردم ایران؟ و یا دشمنان آنها؟ شما، رهبران حزب در قبال این وضعیت، این بحران و این پراکندگی در حال توسعه، چه مسئولیتی به عهده می‌گیرید؟ چرا به اطراف خودتان نگاه نمی‌کنید که هر روز بسوی انزوای بیشتری می‌روید؟ شما ظرف دو سال اخیر در جهت اتفاق و نه افتراق چه گامهائی برداشته‌اید؟ تا کی می‌خواهید در رأس حزبی باشید که انشعاب و جدا شدن و پراکنده شدن به یکی از مختصات آن تبدیل شده است؟ بدون شک همه ما به آنچه امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمندیم حرکت در جهت اتحاد و اتفاق است. اتحادی که بر پایه احترام متقابل و براساس به رسمیت شناختن حقوق سیاسی و انسانی متکی باشد. آیا ما حق نداریم بگوئیم که این شمائید که انشعاب کرده‌اید نه ما.

در سخنرانی‌ها همچنین به نکات دیگری نیز اشاره شده است. از جمله اینکه می‌گویند، انشعاب باید متمدنانه صورت بگیرد. درحالی‌که خود چه درگفتاروچه در کردار و چه در نوشتارهای خویش بکرات نشان داده‌اند که با چنین روش و منشی بیگانه‌اند.

بگذارید در این مورد هم به نمونه‌هائی از برخوردهای "متمدنانه" دست‌اندرکاران رهبری حزب کمونیست و سازمان کردستان آن اشاره‌ای داشته باشیم:

الف - بنا به دستور رهبری حزب برگزاری جلسه و اجتماع رفقای فراکسیون حتی در محل‌های زندگی‌شان در اردوگاه زرگویز ممنوع اعلام شده است؛

- ب - به کرات برای رفقای فراکسیون پرونده سازی شده و جمعی همیشه آماده برای دادن شهادت ساختگی وجود دارند که برسر پرونده‌های خود ساخته که تنها به منظور اخراج و کم کردن تعداد باقی‌مانده رفقای فراکسیون در اردوگاه زرگویز تشکیل میشود، شهادت بدهند و امضا کنند؛
- ج - یکی از اعضا و از رفقای فراکسیون بدون هیچ ملاحظه‌ای مورد اهانت و بی حرمتی قرار گرفته و پس از اعلام اخراجش، از اردوگاه بزور بیرون انداخته میشود؛
- د - رفیق دیگری از اعضای فراکسیون که بر اساس پرونده‌سازی‌های کذائی اخراج شده، در خواست کرده‌است که باو اجازه داده شود موقتاً برای چند روز در محل مسکونی خود در اردوگاه زرگویز و تا یافتن محلی برای ادامه سکونتش، همانجا بماند، با این تقاضای او موافقت نشده است؛
- ه - در مواردی از دادن نامه برای دریافت کارت شناسائی به رفقای که بیشتر به بهانه‌های واهی از حزب اخراج شده‌اند و یا به دلایل دیگری صفوف تشکیلات را ترک نموده و در اشکال دیگری به فعالیت خود ادامه میدهند اما در عین حال خود را هوادار کومه‌له میدانند، خوداری کرده و حتی با تهدید و بی حرمتی به آنان برخورد نموده‌اند. و با چنین کاری عملاً آنان را در معرض دیپورت به ایران قرار میدهند (لازم به یادآوری است که کارت شناسائی در حکم نوعی اجازه اقامت است که داشتن آن از نظر قانونی در کردستان عراق برای هر پناهنده و فعال سیاسی ضروری است، وبدون آن مشکلات جدی برایشان بوجود می‌آید)؛
- و- رفقای فراکسیون در اردوگاه زرگویز، از مسئولین آنجا خسته‌اند که به منظور جلوگیری از ایجاد تشنج و برخوردهای احساساتی نامناسب احتمالی، اجازه داده شود در گوشه‌ای از آن اردوگاه، محلی جداگانه برای اسکان آنها اختصاص داده شود، با این هم موافقت نشده است؛
- ز - همزمان با درخواست فوق، رفقای فراکسیون از دست‌اندرکاران حکا در کردستان عراق خواسته‌اند خانه‌ای خالی که در شهر سلیمانیه در اجاره دارند در اختیارشان گذاشته شود، با این درخواست هم مخالفت شده است.

اینها نمونه‌هایی از "برخورداری از همه امکانات برای فعالیت تشکیلاتی" و برخورد "متمدنانه" ی رهبری حزب کمونیست ایران و سازمان کردستان آن به کسانی است که هرکدام سالهای طولانی و حتی دهها سال از عمر مفیدشان را آگاهانه در راه تحقق آرمان‌های انسانی کومه‌له صرف کرده‌اند. راستی چه کسی باید جوابگو باشد؟

اگر کسی هست که هنوز نسبت به برخوردهای "متمدنانه" رهبری این حزب تردید داشته باشد، میتواند به نوشته‌های سخنگویان و قلم بدستان حزب کمونیست ایران، آنجا که به مخالفین در درون تشکیلات مربوط میشود، که در سایتهای اینترنتی موجودند، و یا به آن بخشهایی از سخنرانی‌ها که به مناسبت روز کومه‌له در شهرهای استکهلم، اسلو و اردوگاه زرگویز در همین یک ماه گذشته ایراد شده و در آن به مسائل مربوط به اختلافات در درون حزب کمونیست و سازمان کردستان آن اشاراتی داشته‌اند، مراجعه کند.

- سخنران مراسم روز کومه‌له در نروژ فریاد بر می‌آورد و شخصیت شکنی را منع میکند و میگوید "متمدنانه" رفتار کنید! "دست به اسلحه نبرید!" "بحث‌ها را علنی کنید!" همه اینها البته مطالبی است که بایشان دیکته شده که در چنین مراسمی باز گو کند. او حتی بدون اطلاع از وضع اردوگاهش که تنها مکانی است که میشود در آنجا اسلحه داشت، فریاد بر می‌آورد که دست به اسلحه نبرید. اگر ایشان نمیدانند که رفقای ما که دهها سال به آرمانهای کومه‌له خدمت کرده‌اند هرگز به چنین عمل ننگینی مبادرت نخواهند کرد، حداقل می‌بایست بر این آگاه میبود که رفقای ما با وجود حضور در

منطقه نا امن حتی از داشتن اسلحه‌ای برای دفاع از خود در شرایط ناگوار محروم مانده‌اند! ایشان می‌بایست به این امر آگاه می‌بود که این سخنان سبب نگرانی بسیاری از دوستان کومه‌له شده و با نگرانی می‌پرسند موضوع چیست؟ و هنگامی که در می‌یابند مطلقاً خبری نبوده و نیست آنگاه از خود می‌پرسند اینهمه شانتاژ و برخورد بغایت نامسئولانه برای چیست؟

ما قبلاً نیز اعلام کرده‌ایم و باز هم ناچاریم تکرار کنیم که این هیاهو که رهبران حکا و سازمان کردستان آن راه انداخته‌اند تنها برای سرپوش گذاشتن بر عدم توانائی در پاسخ گوئی سیاسی و صادقانه به انتقاداتی است که فراکسیون در منتهای دلسوزی، متانت و صراحت در برابر آنها مطرح ساخته است.

ما هشدار می‌دهیم که رهبری حزب کمونیست ایران آشکارتر از همیشه راه انشعاب و تفرقه را در پیش گرفته است و بدین ترتیب در مسیر تضعیف هرچه بیشتر کومه‌له گام برمی‌دارد.

ما همچنانکه قبلاً نیز اعلام کرده‌ایم باز هم تکرار می‌کنیم که با شعار دادن، ایجاد هیاهو و فریاد کشیدن- های هیستریک نه میتوان اعتبار و حقانیتی برای خود کسب کرد و نه اینکه راهی بجز تفرقه‌ای دیگر پیش پای گذاشت .

ما از مردم آزادیخواه و مبارز کردستان، از هواداران و فعالین و از کادرها و پیشمرگان کومه‌له چه آنها که هنوز در صفوف تشکیلاتی فعالیت میکنند و چه آنهایی که به هر دلیل از چنین فعالیتی به دوراند، میخواهیم صمیمانه و بدور از هرگونه پیش داوری، گفته‌ها و حرکات ماهها و سالهای اخیر در درون حزب کمونیست ایران و سازمان کردستان آن را مورد بررسی انتقادی قرار دهند تا سرانجام معلوم گردد که چه کسانی منافع فرقه‌ای خود را بر منافع انقلاب و آزادی توده‌ها ترجیح داده و راه تحمیل انشعاب دیگری را در پیش گرفته‌اند.

ما اذعان می‌کنیم که با رهبری حزب کمونیست ایران و سیاستها و روشهای آنها اختلافات اساسی داریم، اما بر این باور نیستیم که همه باید مثل ما فکر کنند. ما نمیخواهیم تفرقه‌ای دیگر در صفوف چپ بوجود آوریم. از نظر ما مسئولیت مستقیم هر انشعاب یا جدایی احتمالی دیگری بعهد رهبری حزب کمونیست ایران خواهد بود.

فراکسیون فعالیت بنام کومه‌له

اسفند ماه ۱۳۸۷

مارس ۲۰۰۹

ff.bk@hotmail.com

ffb_k@yahoo.com